

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Сандански, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Рая Д. Манолева

при участието на секретаря Мария Ил. Малинска
като разгледа докладваното от Рая Д. Манолева Административно
наказателно дело № 20211250200686 по описа за 2021 година

и за да се произнеса, взех предвид следното:

Производството е с правно основание чл.59 от ЗАНН и е образувано по
жалба на **ЛЮБ. Р. Б.**, ЕГН – ***, с адрес - гр. ***, ул.“Л. К.“ № ***, **против**
Наказателно постановление № ПБЗН – БЛ4-12/06.10.2021г. на Началник
РСПБЗН - ***, с което на жалбоподателя за административно нарушение по
чл.140, т.1 от ЗМВР, във вр. с чл.32 от Наредба № 8121з-882/25.10.2014г. за
реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР, на
основание чл.265, ал.1 и чл.267, ал.2 ЗМВР и чл.24, ал.2 от Наредба № 8121з-
882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен
контрол на МВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на
200/двеста/ лева.

В жалбата се сочи, че процесното НП е незаконосъобразно, изтъкват се
доводи, че същото е издадено при нарушение на процесуалните правила и
материалния закон. Излагат се съображения за липса на умисъл и
недоказаност на нарушението от субективна страна. Излагат се доводи за
приложение на чл.28 ЗАНН. Искане се от съда да отмени НП като неправилно и
незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява с от надлежно упълномощен защитник, който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. В хода на делото по същество пледира за отмяна на атакуваното НП като излага подробни съображения в подкрепа на становището си.

Административно-наказващият орган и Районна прокуратура – ***, ТО - ***, редовно и своевременно призовани, не ангажират представители по делото и не изразяват становище по спора.

Съдът, след като съобщи доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 21.06.2021г. длъжностни лица в РСБЗН – ***, актосъставителят И.Ц., в присъствието на свидетеля А.А., съставил на жалбоподателя АУАН, затова че на същата дата около 08.50 часа в гр. С., ж.к. “***”, в сервиз за гуми „***”, складира 170 броя автомобилни гуми извън предвидените стелажи за съхранение на автомобилни гуми, като към момента на проверката на стелажите са поставени около 200 бр. автомобилни гуми, с което е осъществил състава на нарушението по чл.140, т.1 от ЗМВР във вр. с чл.32 от Наредба № 8121з-882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР. АУАН бил съставен на място в присъствие на нарушителя, който го подписал, като в графа „Обяснения и възражения“ посочил, че *„гумите извън стелажите са за монтаж на коли за днес и утре и не се складира по земята“*.

Въз основа на акта за нарушение, на 06.10.2021г. Началник РСБЗН – ***, като надлежно упълномощен представител на административно-наказващия орган, е издал атакуваното НП № ПБЗН – БЛ4-12/06.10.2021г., с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР, във вр. с чл.32 от Наредба № 8121з-882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР, на основание чл.265, ал.1 и чл.267, ал.2 ЗМВР и чл.24, ал.2 от Наредба № 8121з-882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на **200/двеста/ лева.**

НП е връчено лично на жалбоподателя на 13.12.2021 година, видно от отбелязването върху разписката към НП, приложено по делото.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с показанията на свидетелите И.Ц. и А.А.. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на посочените свидетели, които потвърждават констатациите, отразени в акта за нарушение и приложените към административно-наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

Гласните и писмените доказателства, събрани по делото са безпротиворечиви относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Постановлението е издадено при спазване на установената за това от закона процедура и от компетентен за това орган.

Независимо от горното, НП се явява незаконосъобразно, поради следните съображения:

Съдът счита, че са допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН и при издаването на процесното НП.

Жалбоподателят Л.Б. е санкциониран на основание чл.265, ал.1 ЗМВР, съгласно която разпоредба се наказва с глоба от 500 до 1000лв. лице, което противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си, ако извършеното не съставлява престъпление. От правна страна административнонаказателното обвинение е обосновано с допуснато нарушение на чл.140, т.1 от ЗМВР, която норма предвижда, че за осигуряване на пожарната безопасност и защитата при бедствия държавните органи, юридическите лица и гражданите са длъжни да спазват установените правила и норми за пожарна безопасност и защита при бедствия, както и специфичните правила за съответните обекти и населени места, и да оказват съдействие на органите за пожарна безопасност и защита на населението. От фактическа страна извършването на вмененото на санкционираното лице

нарушение се основава на това, че по време на извършена от инспектор при РСПБЗН – ***, проверка в сервиз за гуми – „***, – гр. ***„ контролните органи установили складирани 170 бр. автомобилни гуми извън предвидените стелажи за съхранение на автомобилни гуми

Съгласно чл.267, ал.1 от ЗМВР /глава XV, „Административнонаказателни разпоредби“/, актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на МВР, като в ал.2 на чл.267 от ЗМВР е предвидено, че наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица. При прилагане на посочената нормативна регламентация следва извода, че за административни санкции, налагани на основание ЗМВР, за нарушения по ЗМВР, материално компетентният административнонаказващ орган е Министърът на вътрешните работи, при установена в закона възможност правомощията за издаване на наказателни постановления да бъдат делегирани на орган/ длъжностно лице от системата на МВР.

В случая по несъмнен начин се установява, че санкционираното лице е подведено под отговорност при прилагане на административнонаказателна разпоредба от ЗМВР, за извършено нарушение – неизпълнение на административно задължение, регламентирано в ЗМВР. Видно е също от представените от страна на АНО материали, по делото не са представени доказателства, че Началникът на Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението” – ***, е бил надлежно оправомощен по чл.47, ал.2 от ЗАНН във вр. с чл. 267, ал.2 от ЗМВР, с право да упражнява при условията на делегирана компетентност административно наказателни функции и да издава наказателни постановления за налагане на санкции за извършени административни нарушения по ЗМВР.

Нормативно регламентираната в чл.24, ал.2 от Наредба № 81213-882 от 25.11.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол материална компетентност на Началниците на РСПБЗН да упражняват административнонаказателни правомощия, се свързва единствено с издаването на наказателни постановления по реда и на основание Наредба № 81213-882 от 25.11.2014г. Тези извод следва както от систематичното тълкуване на чл.24, ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.23, ал.1 и ал.2 от Наредба № 81213-882 от 25.11.2014г., така и от общия принцип, че административни

наказания могат да налагат длъжностните лица и органите, изрично овластени от съответния нормативен акт. Съгласно чл.14, ал.2, т.5 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014г., при осъществяване на контролната дейност по ал.1, органите на ПБЗН са оправомощени да прилагат административнонаказателни мерки и принудителни административни мерки в случаите на установяване на нарушения на правилата и нормите за пожарна безопасност. В този смисъл с разпоредбата на чл.24, ал.2 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014г. Началниците на РСПБЗН са овластени единствено с компетентност да издават наказателни постановления за нарушения по чл.23, ал.1 и ал.2 от посочената наредба, а именно за неизпълнение на писмено разпореждане по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР; при констатиране на нарушения на правилата и нормите за пожарна безопасност в процеса на експлоатация на обектите и при констатиране на нарушения на правилата и нормите за пожарна безопасност при проектирането и изпълнението на строежите.

На следващо място, по аргумент от чл.47, ал.2 от ЗАНН във вр. с чл.267, ал.2 от ЗМВР, надлежното упражняване на административнонаказващи правомощия по ЗМВР при условията на делегирана компетентност, изисква изрично и специално овластяване чрез издаването на нарочна заповед от Министъра на вътрешните работи, с която да възложи правата си на наказващ орган за издаване на наказателни постановления за нарушения по ЗМВР.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че с издаването на процесното НП, Началникът на РСПБЗН – ***, е упражнил изрично регламентирана законова компетентност на Министъра на вътрешните работи, без наличието на надлежно овластяване, което е абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН страните имат право на разноски. С оглед изхода на делото такива се дължат само на жалбоподателя. Последният чрез адвоката си е направил изрично искане за присъждане на разноски в размер на 400 лева, сторени за заплащане на адвокатско възнаграждение, видно от приложения в кориците на делото 1 бр. договор за правна защита и съдействие. По делото е доказано извършването на разноски от жалбоподателя в пълния претендиран размер, като в договора за правна защита и съдействие, приложен по делото, е удостоверено възнаграждението да е заплатено в брой. Следователно претенцията е основателна в пълния си

размер.

Разпоредбата на чл.63, ал.3 ЗАНН препраща към тази на чл.143, ал.1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно т.6 от допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат възложени върху това юридическо лице, от което е част административно наказващият орган, а това е РСПБЗН – ***, като второстепенен разпоредител с бюджетни кредити по аргумент от чл. 43 ЗМВР – /Решение № 13009 от 02.10.2019 г. по адм. д. № 7758/2018 на Върховния административен съд/.

Така мотивиран, и на основание чл.63, ал.1 вр. с ал.2, т.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № ПБЗН – БЛ4-12/06.10.2021г. на Началник РСПБЗН - ***, с което на жалбоподателя **ЛЮБ. Р. Б.**, ЕГН –***,, с адрес - гр. ***, ул.“Л.К.“ № ***, за административно нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР, във вр. с чл.32 от Наредба № 81213-882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР, на основание чл.265, ал.1 и чл.267, ал.2 ЗМВР и чл.24, ал.2 от Наредба № 81213-882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на **200/двеста/ лева.**

ОСЪЖДА РСПБЗН – ***, да заплати на **ЛЮБ. Р. Б.**, ЕГН – ***,, с адрес - гр. ***, ул.“Л. К.“ №***,, сумата от **400(четиристотин) лева**, представляваща направени по делото разноски за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Благоевград, по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____